

„Дверѣ дошле“ рече
И сѣпола и протече,
Другъ не скѣла да прѣдѣма.

Рохава катѣ чѣма,
Опърпана, одрана,
Въ главѣ-тѣ катѣ врана.

Имотни? нафиле.....
Зѣигини биле

На бѣлѣхѣ и дѣрвеницы,
И сѣ пѣлѣжнѣ по полици.

Охрѣдитѣ на бѣжнѣ изѣважѣмѣ
И на баба-тѣ сѣ гнѣбѣжѣ кажѣмѣ:

Тѣва ли ѣ онѣжѣ мѣмичи,
Дѣтѣ на Ангѣлѣ приличѣ?

— Не бѣрѣжай, кажа, пѣлека,
Да сѣ пѣжѣглади чи нека.

Да ѣ-ж пѣжѣгледнишѣ тѣгажѣ
Да вишѣ ка шѣ та пѣсгажѣ.

— На дѣвѣла дѣрѣта бранѣтѣ,
Гидѣю, вадѣю и порѣжѣю!

Видѣхѣти ли какѣжѣ щѣши